

rede under Opseilingen i Sundet blevne rebede. — Der var dengang ikke mindste Tanke om, at Skibene i paakommende Tilfælde ikke skulde kunne klare Kysten fra sig og staa Kronborg ind, om nødvendigt. —

Kommissionen kunde ikke skjønne, at der var begaaet Feil ved at indtage ovennævnte Ankerplads, da det var Dampskibe, der laa tilankers med Damp oppe paa c. 5—10 Minuters Varsel, da paapasfende Bagbord var sat og Chefen klar til pløbliffelig at møde paa Dækket; da man endvidere ombord i „Buhl“ var fuldkommen klar til at lette, med Svinglerne paasatte Spillet og Dampen oppe med fuldt Tryk, da Signalet kom fra „Geiser“, kunde Kommissionen ikke finde, at Noget var forsømt med Hensyn til Skibenes Sikkerhed.

ad 3. Af Forhørene fremgik, at Indhivningen strax begyndte og blev hjulpen med Maskinen, som Maskinmesteren før Retningen havde meldt klar, og angiver da at have haft 50 Pd.s Tryk, som succesive faldt til 45 Pd., der var det Normale for Skedlerne. Vinden var haard i Bygen, og Dønningen gik over til hurtig tiltagende Sø, hvorved Struen hyppig slap ud af Bandet. Ankeret lettedes med megen Bøvær. Strax efter at Ankeret var let, kommanderedes „Noret helt Bagbord“, og da det bemærkedes, at „Buhl“ ikke skjød over Steen, men drev tværs ind efter Land, kommanderedes til Maskinen „forcer“. Af og til svaiede „Buhl“ et Par Streger op imod Vinden, ligesom den samtidigt syntes at skyde noget frem. Det ansaaes derfor endnu uberettiget at slippe Transportbaaden. Da der hurtigt blev mindre Vand, blev det, da der havde 4 Favne, beordret at lade Bagbords Anker falde, samt at gjøre det Styrbords klart, og samtidigt praiet til Transportbaaden, at den skulde ankre. Det sidste Haab, at Ankerne skulde holde, glippede, og kort efter stødte „Buhl“. Chefens Tanke at slippe Transportbaaden, naar først Alt var forsøgt, for at hjerpe begge Skibene kom derfor ei til Udførelse, og denne laa strax efter tværs inde i Brændingen. Fra Ankeret var let, til det faldt anden Gang, antages at være medgaaet c. 10 Minuter.

Kommissionen kunde ligeledes her ikke skjønne, at der var Noget at bebreide Chefen, da han, ved at Kanonbaaden af og til lavede og skjød over Stevn, var berettiget til at haabe, at den, naar Maskinen havde arbeidet nogen Tid, vilde faae saa megen Fart, at den kunde klare sig og Transportbaaden, og det maa udtrykkeligt fremhæves, at Bestemmelsen, at fastholde Transportbaaden til det Sidste, efter al Rimelighed har frelst denne med indeværende Materiel fra at drive iland paa et langt udgaaende Stenrev, 2 Kabellængder østenfor Strandingsstedet, ligesom den ved at være fastgjort til „Buhl“ betydeligt soulageredes ved sin Strandning, og Kanonbaaden hidrog ikke lidet, ved at tjene som Break-water, til at Vjergningen fra Transportbaaden lykkedes saa fuldstændigt.

ad 4. Det fremgik af Forhørene, at Alle havde gjort deres Pligt med Ro og fuldkommen Orden, hvilket Kommissionen maatte anse som saameget mere rosværdigt, som Kanonbaaden kun havde været under Kommando i 2 Dage.

Efterat Kommissionen saaledes havde afgivet sit Ekshøn over de fremsatte specielle Spørgsmaal, udtalte den endvidere, at den efter det i Forhørene Oplyste var af den Formening, at der fra de Kommanderedes Side var handlet med tilhørlig Konduite og Sømandsskab, og at Ulykken ene maatte tilskrives de tilfældig tilstødende uheldige Omstændigheder, som Kanonbaadens ringe Dampkraft var utilstrækkelig til at overvinde. —

Den saaledes fremkomne Erklæring fra Kommissionen var altsaa i komplet Overensstemmelse med Ministeriets ovenfor nævnte Opfattelse af Sagen, og Ministeriet tilkjendegav derfor de Vedkommende, at man ikke havde fundet Anledning til at søge Ansvar gjort gjældende mod Nogen, saaledes som det i den Rigsdagens Bureau tilstillede Kundgjørelse for Spøærnet Nr. 21 den 8de August findes anført.

I Anledning af den saaledes forklarede Begivenhed skal Udvalget ikke undlade at udtale den Forventning, at Ministeren fremtidig vil forhindre, at Skibe som „Buhl“ benyttes til Bugserfartøier i Tilfælde, hvor Ansvar er saa stort som ved denne Leilighed.

198) K. a. Udvalget har rettet en Forespørgsel til Ministeren om, hvorvidt Døvelsesubruktningerne i indeværende Finantsaar have svaret til den for disse lagte Plan, og, forsaavidt Usvigelser fra Planen i den ene eller anden Retning have maattet foretages, en Forklaring af disse Usvigelser og Grundene for dem.

I denne Anledning har Ministeren under 11te December 1874 svaret Følgende:

„Stedsefor at Fregatten „Sjælland“ efter den lagte Plan agtedes sendt paa Tozt i 3 Maaneder, udsendtes Fregatterne „Sjælland“ og „Sjælland“ efter hinanden med samme Besat-